

FEKETE Vince

Ținut bătut de ploaie (Esóáztatta táj)

Acum, încă stă acolo, așteaptă, umblă, tropăie, dar peste câteva minute deja ies în viteză din oraș în direcția pădurii, apoi trag la marginea drumului, își schimbă hainele și iau pieptiș dealul povârnit, ajung gâfâind în vârf, dar între timp cerul se-ntunecă, de-abia se mai poate vedea printre copaci, și-n murgire a-nceput mai întâi să picure, apoi să plouă cu stropi foarte mari, trebuie să pornească îndărăt, în jos pe stratul lipicios, alunecos de frunze, deja toarnă cu găleata, se ajută, se țin, se sprijină reciproc, ca doi orbi, alunecă mereu, cad, apoi, unul pe altul înșfăcându-se, uzi learcă, se opresc pentru o clipă sub un copac, lasă să-i bată toate ploile lumii, să-i ude, ca apoi,

ajungând pe drumul țării, mână-n mână, să se avânte plescăind, fleșcăind prin pâraiele de ploaie curgând pe marginile drumului, în fugă spre mașină, pe asfalt apa făcea bulbuci de la stropii grei, ploaie de iulie, să toarne, să bată, să plesnească, o să trebuiască să se dezbrace de toate hainele în mașina aburită, să le întindă pe scaune și să pornească așa mai departe înspre adâncul văii unde, înainte de cina caldă, în casa de lângă pâ râul de munte tulbure, ciocolatiu, umflat, vlăjganul proprietar o să-i îmbie cu un pahar de țuică,

mai înainte ca pe jos, îmbrățișați, luându-se reciproc peste picior, tremurând, săltând să dea ocol lacului cu totul pustiu, să se dea și cu barca pe apele lui, între munții aburinzi, în ținutul bătut de ploaie...,

Direcție contrară (Ellenkező irány)

1

Când, în sfârșit, s-au săturat bucuroși unul de celălalt și au străbătut străzile, piețele orașului vechi, s-au așezat la sfârșit pe terasa unui restaurant să mai vorbească și, disecând amintirile serii de ieri să pregătească tăcuți ritualul tulburat al unei noi despărțiri, și sufletul le plânga cu mult înainte pentru înnoita lipsă, noua privațiune care le pătrunde iar și iar fiece particică pentru îndelungată vreme, se pare, au crezut că de-acum mult timp nu-i mai poate atinge vreo nouă surpriză, vreo neașteptată, furtunoasă schimbare...

2

Era în miezul verii, treizeci și șase de grade, la amiază. Sorbeau bere și limonadă. Lângă ei, pe stradă, într-un oraș cu totul străin forfotea un neam cu o limbă la fel de străină, vibra, tremura în căldura pâlپătoare, ca într-o tigaie uriașă albușul, gălbenușul tremurător al ochiurilor în aerul înfierbântat.

3

Ca apoi, prin portiera coborâtă a mașinii gata de plecare să-și bage mai întâi capul, pe urmă tot torsul acolo în piața foarte circulată, în fața clădirii aglomeratei gări – unde era un du-te-vino de oameni, taxiurile claxonau, autobuze, troleibuze vărsau din pânțele lor călătorii gâfâind, sufocați – ca în chip de adio, în echer, să alunece până aproape de cea de pe scaunul șoferului, apoi, puțin amețit, cu o senzație de furnicătură, de tremur în corp, să se dumirească în sala imensă că îndată pornește trenul spre casă, să cumpere în câteva clipe bilet ca peste numai câteva minute să stea deja în vagon cu obrazul îmbujorat și tot corpul înfiorat, satisfăcut.

Jar sticlos
(Üvegparázs)

Vijelii, furtuni primenitoare, arderi,
flăcări pârjolitoare pătrund în nedomesticile,
secretele locuri de-ntâlnire între mobilele
uzate, mâncate de carii, lipsite de gust,
năvălesc în băile rămase aici de cine
știe când, din antichitate poate, în
faianțatele interioare alăturate,
pârjolesc perdelele dintr-o bucată,

prosoapele care poartă însemnele hotelului,
paturile, fotoliile, covoarele, care îi învăluie
într-un nor binefăcător, îi acoperă complice,
plăcut îi ascund de „ochii lumii”, dar și
pomii și cortinele ceții, și faldurile
noptii ce se lasă le vor fi complici,
îi ajută, căci îi ascund, îi dosesc îndărătul
câte unui paravan binevoitor, pot furișa

acolo, hoțește relația lor neînfrânată,
secretă și anticonvențională, unde fug
pentru-o zi, pentru două pe ieșirile de pericol
ale căsniciei, pentru timp limitat inducând
aer proaspăt, senzații noi între streșinile
care pârâie-trosnesc, apoi se-ntorc iarăși
la viețile lor, și din nou totul se duce înainte
la fel, alunecă, se târăște, iar ei, precum

doi cai legați alături de ham, s-au născut
pentru libertate, pentru goană, se dezleagă
iar și iarăși, rup orice fel de legătură,
dau cu piciorul la orice regulă, aruncă
tot lestul din nacela balonului și plutesc
unul spre celălalt, zboară spre câte o întâlnire,
iubire atotpârjolitoare, arzătoare, răcoritoare.

traducere de KOCSIS Francisko